

ЗАПЛАТЕН СЪС СОБСТВЕНИТЕ СИ ПАРИ

Источен разказ.

В царството на халифа Харун-ал-Рашид живял в град Багдат забележителен берберин на име Али-Сакал. Той бил известен с твърдата си и сигурна ръка, и бил тъй ловък във

нал горд и нахален и не искал да обричи никому главата, ако той не е бей или поне ага.

Джрвата били винаги редки и скъпи в Багдат, и тъй като неговия дюкян поглъщал много, джрварите донасяли при него товари джрва охотно, защото те знаели, че ще намерят покупател.

Случило се един ден, че един беден джрвар, новак в своя занаят и незнаещ характера на Али-Сакал, влезал в дюкяна му и му предложил джрвата, които той тъкмо донесъл от далечно село на магарето си. Али веднага му предложил цена, говорейки тъй: „За всичките джрва що сж на магарето“.

Джрваря се сжгласил, разтоварил добичето и поискал парите си.

„Вие не сте ми дали още всичките джрва“, рекъл берберинът; „аз искам и самаря. Тъй се сжгласихме.“

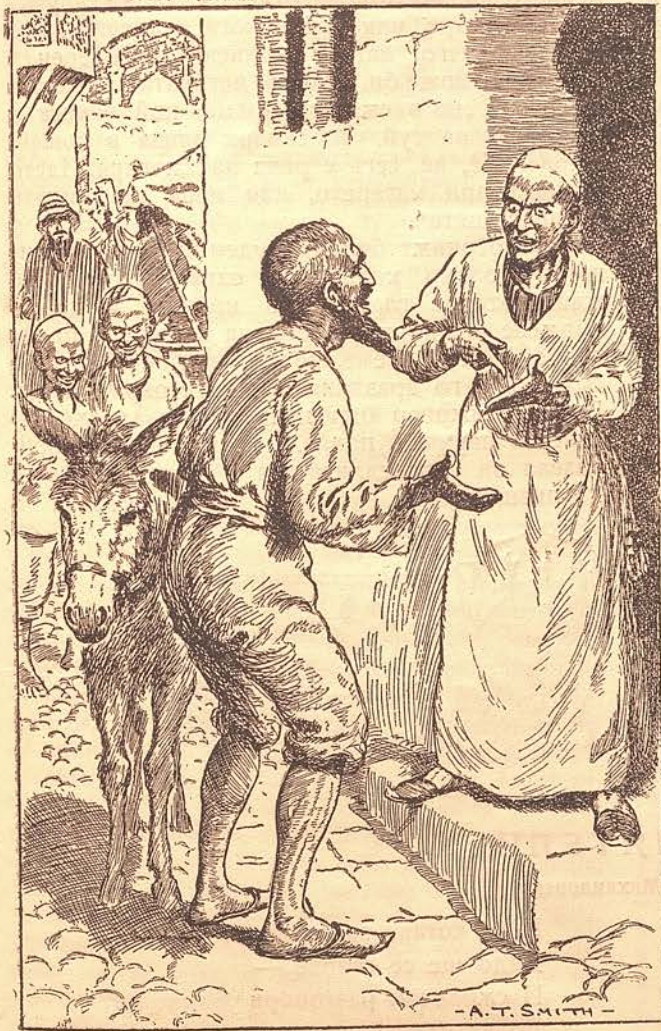
„Как?“ извикал джрваря изумен страшно. „Кога някой е чул за такова сжгласие? Това е невъзможно!“

След много уговаряния и думи берберинът грабнал самаря, джрвата и всичко и изгонил бедния селянин, който си отишъл страшно натъжен; последният веднага отърчал при кадията и му разказал за своята случка. Кадията бил мющерия на берберина и не искал да чуе за тая работа.

Джрваря отишъл при по-голем сдия. Но последния също покровителствувал Али-Сакала и не обърнал внимание на жалбата. Бедния човечец се обърнал тогава към самия мюфтия, който, като се замислил малко над тоя въпрос, най-сетне намерил, че работата е много трудна, за да я реши той, тъй като за туй не било нищо казано в корана, и поради това християнина трябало да се примири със своите загуби.

Джрваря, обаче, не се отчаял, а веднага намерил един писар, който му написал една жалба до самия халиф, която той му връчил в

петък, когато той тържествено отивал в джамията. Всички знаели, че халифът чете жалбите, които получава, и зарад туй, не се изминало много време и джрваря бил извикан да се яви пред него.

своя занаят, че можел да обричи главата и да нагласи брадата и мустаките с въжзани очи, без да пореже човека. Нямамо ни един елегантен мъж, който да не го посещавал и той имал тъй добра работа, щото най-сетне ста-